k tomu došlo působením osoby druhé, a i když sexuelní založení stěžovatelovo je snad jinak normální. Odsuzující výrok odpovídá zjištěnému stavu věci i zákonu. Není proto opodstatněn důvod zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř., v důsledku toho schází podklad pro dovolávání se zmatku podle čís. 10 § 281 tr. ř. z té příčiny, že prý jde o pouhý přestupek podle § 516 tr. zák.

Čís. 3057.

Pro pojem »držby« ve smyslu § 171 tr. zák. nejsou směrodatny zásady práva soukromého, nýbrž záleží jen na skutečném stavu a na skutečném poměru (na tom, že někdo má možnost s věcí volně nakládati a vůli tuto možnost uplatňovati).

»Odnětím z držení« je každé jednání, jímž se věc převádí z dispositční moci dosavadního držitele v detenci (dispositční moc) pachatele neb osoby třetí.

Krádež je dokonána již samým odnětím (převedením z posavadního držení v držení druhé).

Jde o krádež, vzal-li si kdo ve zlodějském úmyslu zpět (s drobnými) peníz, který byl položil na pult za účelem placení prodavači.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1928, Zm I 766/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 16. září 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 176 II a) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost, uplatňující důvod zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř., není oprávněna. Skutková podstata krádeže předpokládá odnětí movité věci z cizího držení. »Držením« v trestně právním smyslu je podle zákona a ustálené judikatury možnost skutečné disposice s věcí movitou spojená s vůlí, tuto možnost si udržeti. Pro pojem »držení« podle § 171 tr. zák. nejsou směrodatny zásady práva soukromého, jak sama zmateční stížnost uznává, nýbrž záleží jen na skutečném stavu a na skutečném poměru, tedy na tom, že někdo má možnost s věcí volně nakládati a vůli tuto možnost uplatňovati (sb. n. s .čís. 2769 a j.). »Odnětím z držení« je každé jednání, jímž se věc převádí z dispositční moci dosavadního držitele v detenci (dispositční moc) pachatele neb osoby třetí. Krádež je dokonána již samým odnětím, to jest převedením z posavadního držení v držení druhé osoby (sb. n. s. čís. 542 a m. j.). Posuzuje-li se s těchto právních hledisek skutkový děj nalézacím soudem zjištěný, nemůže býti nejmenší pochybnosti o správnosti jeho podřadění pod zákon. Položiv stokorunu na pult, by jí zaplatil koupený pár punčoch, dal obžalovaný způsobem pro každého seznatelným na jevo, že

stokorunu odevzdává (předává) prodavačce; tato to též tak chápala, davši obžalovanému na stokorunu 95 Kč zpět. A již položením stokoruny na pult byla zjednána pro prodavačku možnost, by s ní skutečně a podle libosti nakládala; považovala ji také již za svou, davší na ni zpět. Tím je na jisto postaveno, že stokoruna přešla již v dispoziční moc prodavačky, tedy v její držení, a že se stala proti obžalovanému věcí cizí. Že ostatně obžalovaný sám nepovažoval stokorunu již za svou, vychází nejlépe z jeho vlastního obhajování se, že platil za punčochy stokorunou a že si ji nevědomky v roztržitosti vzal zpět i s drobnými, které dostal na ni zpět. Ježto podle toho, co vyloženo, záleží při držbě ve smyslu § 171 tr. zák. jen na skutečném poměru, v němž se věc k držiteli nachází, nesejde na tom, jak by se věc jevila při posuzování s hlediska norem práva občanského; nebylo proto zapotřebí zvláštního formálního převedení stokoruny do držení prodavačky, odevzdání z ruky do ruky, jak se domnívá stížnost, poukazujíc na § 426 obč. zák. Je-li tomu tak, je nepochybno, že obžalovaný držbu prodávajícího, jeho dispoziční možnost, porušil tím, že si vzal ve zlodějském úmyslu stokorunu zpět, převedl ji zase do své detence a do své dispoziční moci. Odsuzující výrok odpovídá stavu věci i zákonu. Důvod zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. není proto opodstatněn. V důsledku toho schází podklad pro dovolávání se zmatku podle čís. 10 uv. § z té příčiny, že obžalovaný měl prý býti uznán vinným pouze přestupkem podvodu podle § 461 tr. zák.

Čís. 3058.

Zákon stanoví v § 167 c) tr. zák. jako objektivní podmínku vyšší trestnosti pouze a jedině, že z ohně vzešla značná škoda pro poškozeného; nezáleží na tom, zda ponese tuto škodu na dále a trvale poškozený sám či zda bude mu nahrazena z důvodu pojištění někým třetím (pojišťovnou).

(Rozh. ze dne 23. ledna 1928, Zm II 467/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku porotního soudu v Novém Jičíně ze dne 25. října 1927, pokud jím byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem spoluviny na zločinu žhářství podle §§ 5, 166, 167 c) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost dovolává se důvodů zmatečnosti podle čís. 8 a 12 § 344 tr. ř., není však oprávněna. Kvalifikační okolností podle § 167 c) tr. zák., odůvodňující použití vyšší trestní sazby podle odst. d) téhož § jest, že oheň vyšel a pro poškozeného z toho povstala značná škoda. Zákon stanoví tu jako objektivní podmínku vyšší trestnosti pouze a jedině, že z ohně vzešla značná škoda pro poškozeného; zda ponese tuto